

a treballar. Però on
serà la feina? Aquest és
el punt negre! - Parsons!
I Vostè, pobre amic,
lluny de les seves muni-
-tanyes!.

Els meus parents en
parlen sovint de Vostè,
d'aquell Sr de Baviera
tan bon amic meu i
que escriu tan be! I
s'em preguen el salut
ben cordialment. Mentre
to ploues curar, tot ho
xerai! I jo hoig de
contestar... Plugu, duar,
i li afegiré un poema

Armentera 10 Agost 1889
Casa d'en Ferrer Carreras
Província de Girona

Bon amic Puigol:
No vull estar-me del punt
de salut. Lo des de l'Armen-
tera; des de la casa paterna
de la meua mare. Tot això
es'ha posat en mi un munt de
records. A qui venia jo quan
era menut. I jugava amb
carros i tatanes. A qui
no veixer la meua mare.
Els meus parents han
progressat i tinc una

habitatís (to millors de la
casa ! / que servia. l'Hotel
Ritz (ellik bonis modernis-
sím, armarí amb móbils,
cortinatges, etc.). Y els
meus parents no saben
que per per a enen me
apredosos. Y us fem la
gran vida ! Y estic ja
desconegut. Torno a
tenir galletes ! Y el
sal m'ha pintat la
cara de vermell ! Torno
un paper. Tinc un
tortaneta i un animal

a la meua disposició, i m'altre
tornas veig al mar. Y
contemplo Brera i Ho. Escal.
Y passo gairebé tot el
dià al sal, a l'aire
llibre, i amb poca
roba. Tot representa
un form antídoto en
la tragedia ja passada,
ja vençuda ... Gràcie
principalment als
amics, a Vostí, al
pau i pintor Brada !
Vos que tornareu fort
com un raure i disposat

